

కన్నెమునసు మాలింది

కెస్వకాశ్యలక్ష్మి

“రాధీ! చిట్టినుంది తెలుగు వచ్చింది. తలుపు తియ్యి” అని తలుపు కొడుకున్న సుమన గొంతు స్టేట్టిక్స్ తో తల ఇద్దరు కొట్టుకుంటున్న రాధికకు కృతి సరిచేసి మిడిన వీణానాదంలా విని వినంది. లేడీలా గెంతి తలుపు తెరచి సుమన చేతి లోంచి కవచ లాక్కుంది అంతవరకు నిసీన ప్రాణానికి చిట్టి తెలుగు విజంగా అమృతపు జలై రాధిక ఒక్కగానొక్క తమ్ముడు చిట్టి. అనలు పేను శ్రీపర్. ఇంజనీరింగ్ ప్రీసెంటేలో ఉన్నాడు. రాధిక యూనివర్సిటీలో మన ప్రత్యక్షాత్మలో రిపోర్ట్ చేస్తోంది. సుమన ఆమె వేసినది, తెలుగులో పి. హెచ్. డి. చేస్తోంది. చిట్టి ఉత్తరం వస్తే లోకాన్ని మరచిపోయే రాధిక సుమన కెప్పుడూ ఒక వింతే; పోవనిపోవని ప్రేమకు సోమోలేని సుమనకు ఆ వాత్సల్యంలోని తిమ్మనం, హృదయస్పందన అర్థం కావు.

“రాధీ...” అంజనూనే నీవ్వింది సుమన.
 “ఊ: నన్ను డిస్టర్ చెయ్యకు... ఒక రంగురా మీద తలవెళ్లి రెండోది ఒక్కో పెట్టుకని దానిమీద చిట్టివ్రాసిన గులాబీ కాగితామీద నల్లని నీరాలో వ్రాసిన ఆ అక్షరం వదనను చదువుతున్న రాధిక విక కదనడం సాధ్యంకావని అనుభవ పూర్వకంగా తెలిసిన సుమన వెళ్ళిపోయింది. పూంగర్ల
 వికా.
 7.1.71.

వా ప్రాణ నియమైన అక్కా: నీ నుంది ఉత్తరాలు వచ్చాయిగానీ చాటిలో పం సారం ఉండడంలేదని ప్రాయాదానికి బాధగా ఉంది. నీవు ఎ లెవర్స్ వివితో ఎంతగా క్రమమిడు తున్నావో ఊహించాలను. అయినా నా కోరిక మన్నిండు. నీనుంది నేనానందిన రీతిలో ఉత్తరాలు రాకుంటే ఎంత విరాళాగా ఉంటుందో నీవుహించ లేవు. అలోకంకా చదువుసాగు. విప్పిన ప్రతిపేజీలో నీవే కనిపిస్తావు. నీ లేఖకోసం కంప్యూటర్ కోసం తకోరంలా ఎలా వేచి ఉంటావో తెలిసీ, నా మనసెదిగిన నా అక్క అలా ప్రవర్తించుంటే నీ చిట్టి మనసు ఎలా ఉంటుందో ఒక్కసారి అలో దించు అక్కా. ప్లీజ్. ఇకనుంది పెద్ద పెద్ద ఉత్తరాలు వ్రాస్తావు కదూ!

ఈ రోజునే వ్రాయ బోయే విషయాలు వదిలి నా మీద కోపం తెచ్చుకోకు. ఇంటినుంది ఉత్తరం వచ్చింది. దానిలోని సారం వ్రాస్తే ఏకు విజంగా కోసం వస్తుంది. అయినా ప్రాయుక తప్పదు. అమ్మ బాన్నగారు నీకు వ్రాయలేక కడుపులో దాచుకో లేక ఎలా బాధ పడుతున్నారో తెలుసా; ఒకసారి అవిన ట్టుంది. ఏకు అన్ననై పుట్టినా బాగుండేదని. “వెళ్ళంటే ఇష్టంలే దంబావు, భయమంటావు. నీవు మాట్లాడే అనుభవం లేని మాటలకు అర్థం లేదు. నీమించు ఇంత సూటిగా నిమగ్నమవుతుంటుంటుంటూ కొమ్మూరి వేణు గోపాల రావు వ్రాసిన ఒకే పాటకు రెండు రాగాలు వడుపు. అందులో పోయినా అలానే అపోహపడుతుంది. అందరూ అలానే అనుకుంటే ఈ నాడింతనుంది ఎగ్జిస్ట్ అయి ఉండేనాడకాదు, అది తప్పకాదు.

వృష్టి అలా చేసుకుని కానిస్తోంది. అందులో మన ఇష్టా యిష్టాలకు తావుండదు, అందునా నీలాటి చదువుకున్న అమ్మాయి. లోక జ్ఞానం లేకుండా ఇలా అనడం. విజంగా హాస్యాస్పదం. ఇలావ్రాసి విన్ను కష్టపెట్టడం ఇష్టం లేకున్నా కలం. అదేం లేదు. అక్కా. నీ నా మాత్రం పెద్దలకు తీరి దంటావా; ఎందుకు అమ్మ నాన్న మాట కావంటావో అర్థంకావడం లేదు, నీ జీవితాన్ని చేతులా ఎంత నాకనం చేసుకుంటాన్నావో ఇప్పుడర్థం చేసుకునే స్థితిలోవు. నీ అర్థంలేని రియాలిటీ. వెలి అలోకనంతో అమ్మ నాన్నగారికి ఎంత మానసిక సరివేదనని వదిలంగా అందిస్తున్నావో తెలుసా: “వెళ్ళికాని అడవి గుండెమీద తుండవటి అంటారు పెద్దలు. ఆ సామెత నీ దగ్గర వర్తించకపోయినా వత్సదూరం మాత్రం కాదని నాన్నగారి ఉత్తరం చెబుకోంది.

“చిట్టి! నీవుకూడా నన్నే అంటున్నావా; నా బాధలు, కష్టాలు వెంటబట్టి అర్థం చేసుకోదానికి నీవైనా ఉన్నావనుకున్నా ఇప్పుట్టు. అది విజం కాదని శేలిపోయింది.” అనుకుంటున్నావా అక్కా. పోవీలే. నన్నంతగానైనా తిట్టకో, నాకభ్యంతరం లేదు. కానీ నందంటే నీ జీవితం నావం కావటం నే నహించను, కనీసం ఊహించలేను. ఏకోసం నా జీవితాన్నైనా నణంగా వెళ్ళాలనిఉంది. కానీ నీకు తోచిన మార్గంలోకాదు. నా క వి పి ం చి న మార్గంలో.

అక్కా: నీవు నిద్రావతివి గావచ్చు. చదువులో అందివి శిథిలాంధుకొని విజయభంకా మ్రోగించ వచ్చు. కానీ భారత త్రిక ప ర వ క్షత కలిగేది మాతృత్వంతో. ‘నీవు తప్పగా అప్పటిని అంచనా వేస్తున్నావని’ ఎవరికి చెప్పినా బాధపడతారు. విజం చేడుగా ఉంటుందని తెలుసు, కేవలం నీ కాత్కారిక సంకోచంకోసం విన్ను వస్తున్నారేను. ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమీ. జీవితంలో అన్నీ అయిపోయినట్లు నీవు మ్రోతులా ఉండటం నెను, అమ్మ. నా న్ను గా యి ఎవ్వరూ పహించలేము. నీఊహించినట్లు వైవాహిక జీవితం వరకకుల్యం కాదు. ఏకోసం బంగారు తనివ్వకు ఎదురు చూస్తోంది. ఆ కలిమి నీ చిట్టిని ఎంతైనా అనంద పరుస్తోంది.

ఇంత వ్రాసి విన్ను బాధపెడితే చున్నించు. మనకే ఓ అన్నయ్య ఉంటుంది, ఏకు చెప్పే అవసరం నాకు రాకపోవేమీ! ఎంత వ్రాయనూడదనుకున్నా నాన్నగారి ఉత్తరం నన్ను అనేక పెట్టోంది. నీ చిట్టిని పరిగా అర్థంచేసుకోని, అందర్నీ ఆనంద

పరిచే విధయానికి వస్తావని ఎదురు చూస్తుండే... నీ చిట్టి, సుదీర్ఘమైన చిట్టి లేఖపూర్తి చేసేసరికి రాధిక కళ్ళనీళ్ళతో తడిచిన తలగడి వల్లగా తగిలింది. కాదుమట్టులు వర్షం అకాలంలా ఉంది అమెమనసు. చెప్పలేని నిస్వహాయత కన్నీళ్ళదానంలో ఇంకా బయటపడుతూ ఉంది, “తనవిచ్చినా యిలానాడిగా విమర్శించింది. చిట్టికి ఎంతవయసొచ్చింది? అఖరికి చిట్టిమనసులోకూడా తనంత అనహ్యం పేరుకుంటుందా; అమ్మ, నాన్నగారు ఇంత బాధపడు తున్నారా? ఆలోచిస్తూనే నిద్రలోకి జారిపోయింది రాధిక.

“రాధమ్మ! పోవకాల్ ... వాచ్ మెన్ గొంతు కలలోలా వివించింది విద్రమ తుతో ఉన్న రాధిక కు, మళ్ళీమళ్ళీ అదేగొంతు. ముక్కుడిగి శ్వాసగా విన్న రాధికకు వాచ్ మెన్ కేలు కంఠగంటలా వివవచ్చాయి. రోజోరోజూ ఎవరై ఉంటారు; ఆలో చిస్తూ కామనీహాలోకి పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళి రిపివర్ తినుతుంది.

“చూ! రాధీ పీకింగ్...”
 అవతలి కరం అసరదితవ్వోకింది. ఎవరో సుదాకర్ అట. తిరుపతి వస్తుంటే తనకంటే ఒక సారి మానీ రమ్మన్నారట. హాస్టల్లో ఎవ్వరూ కల వచ్చు అనేది తెలిసికోదానికి పోమ చేసినట్లు. ఇదీ ఆకాల్ సారాళం.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలవుతోంది. డైనింగ్ హాల్లో ఇంకా కంచాలవస్తుకు అవుతునే ఉంది. వావం: వైస్సుకోయ్యు హాళుకంటే: లేడీలో వని ఎవ్వనైతే అప్పుడే లంచంలైము. డైనింగ్ హాలు వర్కయ్య కూరలేదని, పచ్చడై పోయిందని అరవడం చాళకి మామూలే కామనీహాలు హాదానిడిగా ఉంది.

“వ్వరాళ్: టైమువుకోంది. క్విక్:” అంటే ‘కమింగ్’ అని పొలికేక.

“బారతో: నేను లైబ్రరీకి పోతున్నా!” అంటే ‘నెయిట్ డీయర్’ అభ్యర్థన కాంతి: నా కేజుల్ మీద వెనకంది. వచ్చేస్తుకు ఎటుబరా” అంటే ‘వెదవ మతిమరుపు’ అంటున్నా వినుకోకుంటు అప్పి గొంతులు కలగావులగంగా వివవస్తున్నాయి. వరం రాలో బల్బలమ్మే ‘బ్రదర్’ మూఠనిప్పి బల్బలమ్మి వరచిసి: గు. కాలేజీకి టైమువుకున్నా కొంతనుంది అమ్మాయిలు అతనిమట్టుచెరి ‘వచ్చేనెల డబ్బిస్తా బ్రదర్. ఈవీర తినుకుంటూ’ అని ‘దీని భరించం’ ‘అదెంత’ అంటూ అతని ప్రాణం తీస్తున్నాడు.

'వాచ్‌మేన్! నాకు లెటర్ రాలేదా?' అంటూ ఓ కొమరి విచాళ బడిపోతోంది.

'నాకు పోస్టు వస్తే మళ్ళా చెయ్యమను' అంటోందో ఓ పనిలేనమ్మ.

'ఈ వెనింగ్' మా బ్రదర్ వస్తే వెళ్ళిపోవద్దను వాచ్‌మేన్' మరో పోదరి హెచ్చరిక.

కామన్‌హాలు ప్రక్కనున్న ఆఫీసు గదిలో కాసేపు రెడియో వింటామవి కూర్చోకోయిన రాధికకు ఈ గందరగోళం విసుగవిపించింది. మరచి పోదామన్నా చిట్టి ఉత్తరం గుర్తొచ్చి మనసుని బాధ పెడుతోంది. దానికీతోడు సుధాకర్ వస్తాననడం రాధికకు చిరాగ్గా ఉంది. "ఇంతకీ యితనెవరూ; నాన్నగారు వ్రాయనేలేదు" అలో చిన్నానే ఈము దారి వట్టింది.

* * *

పాయంత్రం బద్దైంది. విజిటర్లు మెల్లగా వస్తున్నారు. సుధాకర్ కోసం ఎదురుమాస్తూ రాధిక కామన్ హాలు ఒక కుర్చీలో కూర్చుని వేవరు తిరగి పోయింది. రేడియోలో "జగమే మాయ..." పాట వచ్చింది. "ఇలా ఎదురుమాడం విసుగుబాటా అన్న భ్రష్టుకి రావడం ఈమహా సుఖపుడికి అలవాట

లేదులా ఉంది" అనుకుంటుండగానే "మీన్ రాధిక రూమ్ నంబరు 38 నిలుస్తావా ఆనే తియ్యని గంభీరకరం వాచ్‌మేన్ తో మాట్లాడం వినిపించింది. తెల్లని అరడగుల సిగ్గహం, కొద్దిగా వంకర్లు తిరిగిన క్రావు, తెల్లని డ్రమ్మిలో హుం దాగా ఉన్న ఆతన్ని సుధాకర్ గా పోయ్యకొని మెల్లిగా ఆతనిదగ్గరకు వెళ్ళి 'ననువే! నేనే రాధిక కను' అంది.

"నాపేరు సుధాకర్! తన తెల్లని పలువరప మెరిసేట్లు చిరునవ్వు నవ్వుతూ ప్రతినమస్కారం చేసాడు.

"అలా ఆఖండమీద కూర్చుందాం" అంటూ రాధిక దారితీసింది. అమె వెనుక సుధాకర్ వెళ్తున్నాడు. రాధిక మననెందుకో కొద్దిగా చలించింది "ఎంత అందంగా హుందాగా ఉన్నాడు" అనుకో కూడా ఉండలేక పోయింది.

రాధిక స్నేహితుల ప్రసవం చాలా పెద్దది. అందులో చాలామంది అప్పాయిలు కూడా వచ్చి

హితులున్నారు. అందరిలో అతి సులువుగా మాట్లాడే అమెకు సుధాకర్ ఎదురుగా మూగదావిలా కూర్చుంది. నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేసిన కొమ్మి కడలా గతంలోకి తారుకున్నాయి. రాధిక కళ్ళలోకి నూటిగా చూస్తూ నిశ్శబ్దాన్ని తంక పరచడాని కన్నట్లు మీ రిసెర్వ్ టాపిక్ ఏమిటి? అని అడిగాడు సుధాకర్. అలా మొదలైన వాళ్ళ సంభాషణ చదువులు, రాజకీయాలు, ఉద్యోగాలు అమ్మి చుట్టి ఆఖరికి స్వలిప యాల్లోకి దిగింది.

'రాధికా! మీరేమను కోసం' అని చిన్న విషయం అడగాలని ఉంది. అపార్థం చేసుకోకు కదూ! పెదాలమీద అదే చిరునవ్వుతో అభ్యర్థనగా అడుగు తున్న సుధాకర్ కి 'ఉహూ' అంటూ తన వమ్మతి చెప్పింది.

మిరు ఇక ఫీసెస్ సమ్మిట్ చేసే రోజులు దగ్గరవు తున్నాయి కదూ! ఇంచుమించు మీ ఆశయం నెర వేరిందన్నారు కదూ! ఇక తరువాతేం చెయ్యా అను కుంటున్నారు, సుధాకర్ చూటలు రాధిక మన

మలో మళ్ళా తుపాసు రేపాయి, చిట్టి ఉత్తరం కళ్ళల్లో మేదిలింది ఒక్కసారి గుండె అగినట్టవి పించింది. అమ్మ సన్నగరికి ఎంత మానసిక పరి వేదనని పదిలంగా అందిస్తున్నావో తెలుసా! చిట్టి మాటలు మళ్ళా మళ్ళా గుండె వస్తున్నాయి. అదే విజమైతే అమ్మ గుండె దడకి, నన్నగారి బ్లడ్ ప్రెషరులోని పడన్ మార్పులకి తనే కారణమన్న మాట. ధ గ వాన్ : ఏమిటి పరిష్కారం? —

సుధాకర్ ఉనికి నెమరచి అలోచనలపూవల దింద అల్లుతున్న రాధికను 'ఏమండీ... దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారే!' అని రెట్టించాడు. అల్లుతున్న దండతెగి రాధిక తృప్తిపడింది. వెంటనే తడుముకో కుంక మావాళ్ళు పో చేసుకోమంటున్నారు. ఇంత కాలం నామాట వాళ్ళు కాదనలేదు. ఇక వాళ్ళ మాట కాదనడం నాకూ మందిదికాదు అంటున్న రాధికను అల్లి కాస్త ఆశ్చర్యంగా, మరొకరికి ఆనందిగా వింటున్న సుధాకర్ 'అల్ ది బెస్ట్' అంటూ నవ్వాడు. అరవీళ్ళల్లో ఏదో స్పార్కు. రాధికమనసు ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా ఉంది ఆ విగ్రయం తీసుకున్నాక.

రైము అరయ్యింది. హాస్టలు లోపునుంది గంట మ్రోగుతోంది. 'విజిటర్లుని వెళ్ళిపోండి' అన్నట్లు సుధాకర్ తో అది అంది; ఆ బెల్ కి అర్థం ఇది అంటూ; ఇద్దరూలేవి గేటువరకూ వచ్చారు. సుధాకర్ వెళ్ళిపోతాడంటే ఆమె మనసేదోలా ఉంది నెలవు తీసుకో. ముందు

'రేపు తిరుమలకి వెళ్తాను, మీకేం అభ్యంతరం లేకుంటే నాకు కంపెనీ ఇస్తారా?' రాధికలోని మార్పుని కనిపెట్టుతున్న సుధాకర్ మర్యాదగా అడిగాడు. ఆమెకెందుకో చాలా హాయి అనిపించి 'నర్...' అని అరవీకి 'గడ్డనైట్' చెప్పి తన రూమువైపు దాటిపోయింది. 'తన మనసెందుకీలా అయిపోతున్నది' తర్కించుకుంటూ రూముచేరిన రాధికకు ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్న సుమన కనిపించింది. 'రాధీ? ఎవరలా హీరో? భలే హేండ్సుమగా ఉన్నాడు. యద్దనపూడి రాజశేఖరంలా కొంపతీసి తమరు సైకెటరీ అయిపోయిందా?' అంటూ వేళా కొళం ఎట్టండడం మొదలెట్టింది. వాళ్ళిద్దరూ ఎప్పుడూ హాస్యంగా అనుకుంటారు 'రాజశేఖరం కనిపిస్తేనే నే వెళ్ళి చేసుకుంటా' అని సుమన అంటే, 'ఒకడే దొరికితే ఇద్దరం చేసేసుకుందాం.' అంటాది రాధిక.

రాధిక మనసంతా సుధాకర్ ఆక్రమించు కున్నాడు. రేపు అరవీతో 'హిల్స్'కి వెళ్లండంటే ఆమెకు చాలా సంతోషంగా ఉంది, డిప్యూటీ వార్టెన్ దగ్గర పర్మిషను తీసుకుంటే హిల్స్ కి వెళ్ళడానికి

మర్నాడు తెల్లవారుజామున లేచిన రాధిక తలకి స్నానంచేసి అరటి పట్టుచీర కట్టుకుంది 8.30 గంటలకల్లా సుధాకర్ వచ్చాడు ఇద్దరూ కలసి తిరుమల వెళ్ళారు. తదుపు సుంస్కారం అప్పీ ఉన్న ఆ యద్దరూ సేవీహతులుగా కనిపిస్తోయారు. దర్శనం చేసుకొని తిరిగి వస్తూ కొండమీదున్న కొట్లు చూస్తూ ఇద్దరూ నడుస్తున్నారు, ఆ ప్రాంత మంతా ఒకటే హడావిడిగా ఉంది. గీయించిన

చందారేట్లు

ప్రగతి

	విజయం ద్వారా	హిస్టు ద్వారా
3 నెలలకు	6-50	7-80
6 నెలలకు	13-00	15-00
12 నెలలకు	26-00	31-20

— సర్క్యూలేషన్ మెనేజర్.

గుండ్లు, పెరిగిన తలలు, స్నానాలుచేసి ఒడిబట్టలతో వచ్చేస్తున్న జనం, కులం మతం, భాష, ప్రాంతం వర్ణం మరచి స్వామి దర్శనంకోసం ఎగిరిన ప్రజాసీకం. సుధాకర్ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు. రాధికకు ఇది బాగా అలవాటు. తరచు ఆమె వస్తుంటుంది దై వ దర్శనంకోసం. ఒకకోట్లో నల్లని రాతి సగ్రహాలు, చెక్కా దొమ్మలు. మందిరాలు అప్పీ ఉన్నాయి సుధాకర్ ఆక్కడకు దారితీశాడు. ఒక చెక్కామందిరం కొన్నాడు. తరువాతి ఇద్దరూగర్లెన్స్ చూడానికి వెళ్ళారు. రంగు రంగు గులాబీలు ఎంతో అందంగా ఉన్నాయి. లోడి స్వీకరు నుంచి వెంకటేశ్వర స్తోత్రం కర్త ప్రయంగా విన వస్తోంది ఇద్దరూ ఓ చెట్టునీడలో కూర్చున్నారు.

రాధికా : నా తిరుమల రాకకు మీరు గుర్తుగా ఖాళీ మందిరాన్నిచ్చిస్తా. ఇందులో ఏ రేపుడ్ని ప్రతిష్ఠ చేస్తారా? దివిగా నవ్వుతూ అడుగుతున్న సుధాకర్ కళ్ళలో ఏదో చెప్పలేని ఆత్యంత తొంగి చూస్తోంది

సుధాకర్ : ఈ నల్లటి చెక్కా మందిరంలో ఒకెల్లని విగ్రహం పెడితే బాగుంటుంది. ఖాళీ మందిరంలో ప్రతిష్ఠించిన విగ్రహం చిరస్థాయిగా ఉండిపోవాలి' ఏ మంటారు; అంటూ తిరిగి పక్క వేసింది రాధిక.

ఆమె మాటల్లో అర్థం తెలుస్తున్న సుధాకర్ నవ్వి ఉరుకున్నాడు. విజయ నంటూ; కా నేవు అక్కడే గడిచి తిరుగు ముఖం ఎట్టారు.

రాధిక హాస్టలు దగ్గరకు వచ్చేసరికి అయ్యింది సాయంత్రపు నీ రెండోలో యూనివర్సిటీ విల్లింగులు అందంగా ఉన్నాయి. రోడ్డు మీద నవ్వుతూ కలుసు చేస్తుంటూ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ విల్లిలు గాంధీ రోడ్డు పావనం చెయ్యడానికి బయలు దేరారు రాధికను హాస్టల్లో వదిలి ఆమె దగ్గర నెలవు తీసు కొని సుధాకర్ వెళ్ళిపోతుంటే ఆమెలోని సర్వ శక్తుల్ని ఎవరో లాక్కుపోతున్నట్టు వీలయ్యింది సావం రాధిక.

సుధాకర్ తిరుమలవదిలి వారం అవుతోంది. రాధిక మనసంతా ఆక్రమించుకున్న సుధాకర్ అలోచనలు ఆమెను కలవర పెడుతున్నాయి. 'రోజూ చాలా మెల్లగా గడుస్తున్నాయి అనుకో సాగింది రాధిక కన్నెమనసులో ప్రేమబీజం పంపాలి గాని అది మొలకై త్రి అతిత్వరలో ప్రేమకృష్ణుడం సహజమే. ప్రేమ ఓ పెద్ద ఓపెన్. అది అతిత్వరలో పెరిగి క్రాంతిగా తయారవుతుంది. మనుషుల్లో రాధికనీతి అలానే ఉందిప్పుడు. ఇంతకాలం ఈ మనిషెక్కడున్నాడు; ఇప్పుడిలా నమ్మి కలవర పెడుతున్నాడు. రాధిక మనసు మూగగా రొంది చింది. ప్రతిమనిషీ జీవితంలో ఈ ప్రేమకు ఎప్పుడో ఒకసారి రొంగిపోవాలి. తనూ విశాలమైన ప్రపంచంలో వృద్ధినియమాల దాటలేది ఒక రైన్ను మాట.

రోజూ సుధాకర్ ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూచున్న రాధికకు విరానా ఎదురైంది. ఆరోజూ శనివారం. తలస్నానంచేసి తలారటకొడానికి కామనహాల్లో కాన్క్రెటుతో ఫేసుక్రింది కూర్చుంది. రైము 9.30 అవుతోంది ఉదయం వీసువచ్చే రైమిది. ఈరోజు నా ఉత్తరాల్మీనా వస్తాయా; నానీర్లయం వ్రాసానుకదా చిట్టికి. అయినా జనాణు లేడు. యికా ఎందుకు మోసం పట్టాడు చిట్టి తండ్రి; రాధిక ఆలోచనలకి అడ్డంవస్తూ పోస్టు మాను మూడుకవర్లు ఇచ్చి వెళ్ళాడు. ఒకేసారి మూడు ఉత్తరాలు. రాధిక మనసు ఆనందింతో ఒకగెంతు గెంతింది. మూడిట్లో ఒకటి చిట్టిది. రెండోది నాన్నగారు, మూడోది ప్రముఖి ఈ కవరు ఎవరిది చెప్పా; వ్రాతకూడా క్రొత్తగా ఉంది. ఎవరిదై తెసేలె. చిట్టి ఉత్తరం చూచాలిముందు అనుకుంటూ కవరు చించింది. ఆమెకు చిట్టిముందు స్రవండంలో ఎదే నా దిగడుదువే. ఆ అక్కకి తమ్ముడంటే అంతప్రాణం. మెల్లగా కోగితాలు బయటకుతీసి విస్తరించుంటే వాటిలోంచి రెండు పోట్లూ తిరిగివచ్చాయి. ఒకదాంలో సుధాకర్, చిట్టి మరోటి సుధాకర్ ఒక్కడిని. రాధికకనుజొమ్మలు చిట్టితో సుధాకర్ ని చూసేసరికి కొద్దిగా ముడి

వ సంతకస్య

— రశ్వర్, కాలినాత-3

వర్ణము. ఒక్కవరుగులో రూములోకి వెళ్ళి తలుపు వేసి ప్రక్కమీద కూర్చుని అత్రంగా చిట్టి లేలి చదవడం మొదలుపెట్టింది.

విశాఖ,
13.1.71.

నా ప్రాణనమానమైన అక్కా!

ఈరోజు లోగివంటున్నా. ఏ తెలాగడిచింది; నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. నీవు నా అభ్యర్థనవి

అర్థంచేసుకొని మా అందరినీ ఆనందపరిచేట్టు నీ మనసు మార్చుకున్నందుకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. నిన్ను చూసినప్పుడు సుధాకర్ నీవు వెళ్ళి చేసుకుంటానన్నావని చెప్పారు. ఆయన నిన్ను ఒకటే పొగుడుతున్నాడు. చాలా మంచిదానవట. విజయా:

నా ప్రിയ అక్కా! సుధాకర్ నా తెలా తెయసా; అవి దోపిడీ అక్కర్లం వెళ్ళివచ్చుకు. సుధాకర్

నా ప్రాణమేహితుడు. ఆయన ఈ ఊర్లో ఒక పేరుబడ్డ డాక్టరు. నాకు పంచవర్షంకంటే పది చదువుయ్యాయి, ఏడు గుర్తులూ నా తర్ఫీజయర్ పరిశం ముందు జ్వరం వచ్చింది; అప్పుడు నా ప్రాణం చెప్పాడు డాక్టర్ సుధాకర్ బాగా బ్రీట్ చేశారు. ఆయనదగ్గరకు వెళ్ళాను చూపించు కుందామని. పరిశంముందు అలా జ్వరం రావడం నాకు బాగా దిగులేసింది. కానీ ఆయన ఎంతబాగా డైర్యం చెప్పారో తెలుసా; ఆయన ముందు ప్రధానం. అట్టియతవల్ల త్వరలో తగ్గిపోయింది. అప్పుటి నుంచీ ఆయన అంటే నాకు అలిమానం. గౌరవం ఏర్పడ్డాయి. అలా మొదలైన మా వరి చయం ప్రాణమేహితులుగా మార్చివేసింది. ఆయన అనివాహితుడు. ఆయనకో సొంత ఇల్లుందిక్కడ. చాలా పార్లు ఆయనతో అయింట్లో ఉండి. ఆయన కార్లో తిరిగాను. అంటే ఆయనను చాలా దిగ్గరగా చూపానన్నమాట అన్నిచైపుల్నించీ.

సుధాకర్ ఓ రోజు నా రూముకి వచ్చాడు. 'శివలమీద ప్రేమలో ఉన్న ఘోటో చూసి 'ఈమె ఎవరు'; అని అడిగాడు. మా పవ్విహితత్వం అంత రంగిక విషయాలు చర్చించు కొనేవరకు వచ్చింది. అందుకే నీ వివమాలన్నీ ఆయనతో చెప్పాను.

ఆయనకు నీలాగే అదర్బాలు వున్నాయి. కట్టం లేకుండా వెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటే రెండుసార్లు పంబందం అంతా కుడిరాక ఏ లోపం లేకుంటే అంత వెళ్ళడాకు కట్టం ఎందుకు వద్దంటాడు. అంటూ తరిగి వెళ్ళిపోయారట. చూడు రోకంలో ఎంతటి మార్పులన్నారో; అప్పుటి నుంచీ ఇక వెళ్ళి ప్రయత్నాలు వాయిదా వేసుకున్నారట. తనకునచ్చిన అమ్మాయి. చదువు సంస్కారాలతో ఉండి. కట్టం వద్దన్నా ఆపార్థం చేసుకోకుండా వెళ్ళికి ఒప్పుకుంటే అలాటి ఆమెను చేపట్టాలని ఎదురు చూస్తున్నారట సుధాకర్ చాలా మంచిదాడని నేను చెప్పేకంటే ఆయనతో కొద్దిపమయం గడిపిన నీవు ఒప్పుకుంటే బాగుంటుంది కదా; నేను విన్ను 'ద్వస్తిలో' పెట్టుకుని ఆయన్ను ఇంతకాలం నుంచీ పరిశీక చూస్తున్నా. ఆ వ్యక్తితో ఎన్నడగిన లోపంలేదు. నీవు కోలేట్టు సిగరెట్లు కాలాడు. హాట్ డ్రింక్స్ తీసుకోడు. నీడంకి చాలా మటుకు ఉచితంగా వైద్యం చేస్తాడు. అక్కా! నీవు అతని వీరిక బాస్పామివి కాగలిగితే మనం అంతా అదృష్టవంతులం అవుతాం. నీవు 'కిరీ' అంటే నిన్ను చేపట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు సుధాకర్.

ఇద్దరం కలిపే ఈ నాటకం అదాము, కాదాలనే సుధాకర్ ని దిగ్గరకు పంపాను. ఆయన నీ దిగ్గరకు వచ్చేప్పుటికి నీ మనసు మంచి పంపూణలో ఉండాలనే అంత మాటుగా ఉత్తరం వ్రాశాను. నన్ను క్షమించు; కానీ ఒక కోరిక. సుధాకర్ నీకు నడదంటూ ఒక ఉత్తరం వ్రాయు. ఏకు విజంగా వచ్చాడుకదా; ఏదో కత్తి నాలో నన్నుకాన్ని పెంచుతోంది. అమ్మా నాన్నగారికికూడా ఆయన

మారిన కాలంలో మగువ పరిస్థితి

—విజయా సత్యమూర్తి

ఈ కాలంలో 'భార్య' అనే అడదానికి వ్యతిరేకంగా

అధికారం ఉండని కార్మికుల చూపుతుంటే తెలుస్తుంది. ఎలా అంటే? చూడండి, భర్తగారి నెత్తిన కొడిగుడ్డంత బొప్పి, భార్య చేతిలో అన్నదాల కర్ర. అర్థం అయిందా? సోదరిమణులారా! ఈ కార్మికుల వేసేది ఎవరో తెలుపా సోదరి, అడదీకాదు. అప్పుం మగవాడే. వ్యతిరేకంగా కార్మికులూ చాలామంది భర్తల కడిమివారి (మగవాళ్ళు) ఏమేవో ఒసేవో మీకెంత వేరు ప్రభావాలో చూచావా? అంటూ ఎగతాళి చేస్తుంటారు. అకటా... అడదాళ్ళకి ఎంత అవస్థ వచ్చి పడిందో, యీ కాలంలో వెళ్ళయిన వగంతుంది అడదాళ్ళ గతి. ఏమంటే? సోదరితగాలి ఓ బతుకైతే ఇంకా పాపం? నివసించే వ్యతిరేకంగా అవి విచ్చిగింపుతో వెళ్ళయితే? వచ్చింటా? అవి అడుగుతుంటారు. పైగా అడదానికి ఎన్ని బతుకూలో ఎంత స్వాతంత్ర్యమో? అది వేరు. ఏం? తనకన్నా పెద్ద అయిన భర్తని సోదరికే దబ్బులదాడం తప్పా? నివసించే అడిగి వెళితే మంచి పద్ధతేగదా? బరితెగించి తిరిగితే అర్థమేమిటి? అని మీరంతా అప్పుడే నామీద గైగై మని లేస్తున్నారు. అమ్మమ్మమ్మ... అలా అపారం చేసుకుని

వంటివారిమీద, తెలుసు లేని అన్నదాల కర్రతో యుద్ధానికి రాకండి. మరి భార్య అనే బానిస (ఇది వా మాట కాదండోయ్) తనకన్నా పెద్ద అయిన భర్తని వలస అడదాళ్ళు. చిన్న విషయాలకి గూతా దేబిరించినట్లు దేబ్బంటలా ముఖం పెట్టుకుని, ఇది చెప్పుకుంటారా? అసూయించుకుంటారా? బాకలోదొస్తాడు, దబ్బులు ఇచ్చిపోండి. బతుకోసం అప్పులు గోల చేస్తున్నాడు ఓ బతుకైతే నా ముఖం పారేసి పోండి. అడదాడం చూస్తే... ఓ శ్రీ కాలం మారింది. నీవు పురుషుడి చేతిలో కీలు బొమ్మవి. నీ బ్రతుకు బానిస బ్రతుకు, నీకు వల్లీయోగి అల్లా అన్నదాల కర్రతోనూ, చీపురు కట్టి తోనూ కార్మికులలో తనవడటంవరకే అనిపిస్తుంది.

చాలామంది మగవాళ్ళు శీతం దబ్బులు లెక్క ప్రకారం ఇచ్చేవాళ్ళకి ఇచ్చి ఓ సావలా చిల్లరి పోవడం అది ఇల్లాలికిచ్చి అసీనుమంది రాంగనే ఆ సావలా చిల్లరా వుంటా? లేదా? అవి తెలుసు కొని రప్పించుకుంటారు. ఆ పోదురూ మరీ బడాయి యీ కాలంలో అమ్మి విషయాల్లో అడదే వత్తవం. వెచ్చాలకి అడదాళ్ళు, గుడ్డం కొట్లలో

నవ్వాడు. నీ లేఖకోసం వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తుంటా:

నీ ప్రేమ తమ్ముడు, చిట్టి.

నుదీరమైన చిట్టి కత్తరం రాధిక మనసుని శీలకనరించింది. సుధాకర్ ని భర్తగా ఊహించుకుంటుంటే వెళ్ళంతున్నా అన్న తయారీయి తప్పిగా ఉంది.

అధికారం రాధిక తన తండ్రి లేఖ చదివింది. 'సుధాకర్ విషయంలో నీవేమంటావు తల్లీ?' అంటూ ప్రాణాలాయన.

అబరిదిగా అవరిచి తమ దస్తూబీలో ఉన్నమాడో కవరు చించింది. లేక సీలం కొగిలాలమీద, నల్లని నివాలో పొందికగా ప్రాసిన ఆ వృత్తరం సుధాకర్ ప్రాసించింది. ఒక్క క్షణం రాధిక ఊహించి తీసుకోవడం మరచిపోయింది.

వి.కా.వి. 13.1.71.

రాధికగారికి. తేమంగా వికాళ చేరాను. మీతో గడిచిన కాలం నా హృదయంలో చిరస్మృతిగా మిగిలి పోతుంది. మీ లోని వ్యవధయంత. ప్రేమతోతన నన్నుదా

అకర్షించాయి. ముఖ్యంగా అంత చదివిన మీరు ఊహించలేనంత విరాడంబరంగా ఉండడం నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది.

మీ చిట్టి నాకు ప్రాణాన్నేమీతుడు. వయసు లేదం మామధ్య అడ్డుకోకగా నిలవలేక పోయింది. మీరు నా గురించి ఏమి ముఖం చూపుతారో తెలీదు. మీకిసాటికి మీ చిట్టిమంది కత్తరం వచ్చిఉంటుంది మీ దగ్గరకు వచ్చినపుడు అతని విషయం చెప్పవంతు మన్నించండి. నేను సూటిగా ఓ మాట అడుగుతాను. ఆపారం చేసుకోరు కదూ? మీ సాహసర్యం నేను కోరుకుంటున్నా. అంగీకరిస్తే దమ్ముణ్ణి. లేకుంటే మర ప్రేమోనికి అర్థురాదు. ఇలాగే ఉండిపోదాం. ఏ మంటారు?

మీ లేఖకై ఎదురు చూస్తుంటాను. మీ శ్రేయోభిలాషి, సుధాకర్.

సుధాకర్ కత్తరం చదివి రాధిక ఉక్కిరి బిక్కిరై పోయింది. చిట్టి పంపిన సుధాకర్ పోదోని ఎన్నిసార్లు చూసినా తనని తీరనట్లు అలా చూస్తూనే ఉండిపోయింది.

అడదాళ్ళు. శీతం రాంగనే... అంకా ఇల్లాలి చేతిలో పోస్తాడు. అని మీరంతా అంటున్నారా? దానికి నా జవాబు, ఎందుకు అలా మీరు మీ మాక్కూర్చి కన్నుపూర్చుకొని బానిస బ్రతుకు బతుకుతూ గూతా జకాయిస్తారు. ఒక్కసారి మనస్సు రీగా జవాబు ఇవ్వండి. మీ ప్రేమోకురాలా రమ్మ వృత్తిని మీ శ్రీవారికి తెలియకుండా బజారు వెళ్ళి కాస్త అన్యంగా రండి. అప్పుడు మీ శ్రీవారి అవతారం. ధూం, ధూం, యి ఏవిధంగా ఉండేదీ చెప్పండి చూద్దాం. భార్య అనేది భగించేది అని అర్థమా? భార్య భర్తలు ఒక్కసారి ఒకళ్ళు అడికారం తలాయినూ సంసారం చేయటం చాలా హీనము. అనందంతో అస్పాయంతో ఒకరిమాటలు ఒకరు మన్నించటం ఎంత అనురాగం తోటికీవలాడుతుందో చూడండి. ఆ సంసారంలో అదే... నక్కనున్న కాలి ఓ హీనప్రాణిగా తలచి, నిద్ర అంటే నిద్ర, సాంద్ర అంటే సాంద్రలా తయారు చేస్తే ఆ సంసారం నందన వనమా? నంక లోకమా? ఇది నీవీ కాలం కాదుగాని, పాపం అడ ప్రాణులు చాలా సంసారాల్లో బానిస బ్రతుకులు బతుకుతున్నాయి. అలా బానిసలూ పడి లోలోపల కుములుతూగూతా... పాపం, నీచ్చి తయారు "మా చారు ఎప్పుడూ కోవ్వడరండి ఎదో వానికి వందో" బాగుండక కూక (లేక) లేస్తుంటారు." అంటూ జకాయిస్తారు పైకి. భారణం శ్రీలకి నమానక క్షి ఎక్కవకడండి మరీ అందుకు. ఇలాబప్పుడు ఆ పురుషపుంగవుల్ని అన్యభక్తేడు. పూలిన ఉమన్నవి మీ ఖర్చు అని ముఖం అనవచ్చు. భార్యని అనుమానంగా చూసిన పురుష పుంగవుని ఏమనాలో నా కర్తం కావటంలేదు. మాకులంటే స్వాతంత్ర్యం అంటే భర్త ఎదిరించునా? అని మీరనవచ్చు. కాదు మారిన కాలంలో మారని మనుషుల మన ప్రత్యాళి గురించి అలోచించండి అనే... నా యీ బ్యానం యొక్క వందేశం. ఎన్ని విషయాలలో మార్పు వచ్చినా, మగవల పరిస్థితి మామూలుగానే ఉంది. వృద్ధిటికి లెటర్ ప్రాయాణం. శ్రీ వారి అజ్ఞా కావాలి. ఎక్కింటి చిన్నిగారిలో బజారు వెళ్ళగూడికి, ఓ గంట ప్రాణేయ పడితే, నరే వెళ్ళి తిరిగిరా. (తిరిగిరాక ఎక్కడికిపోతుందయ్యా మహానుభావా) భర్త ఎదుట హీనాని పొగడకూడదు. ఆయన గారు ముఖం, హీనోయిన జగ్గులు గులాబీ మొగ్గులు వగైరా వస్తవలు చేయవచ్చు. మొగ్గుట్టే బుట్టలో పెట్టుకొనేవారు ఉన్న చాలాకొద్దిమంది. అందువల్ల మనం తక్కువ వంగితిని వదిలేద్దాము.

భార్యదాకా ఎందుకు వక్కింటి అనిదేని ఎంతో హీనంగా మాట్లాడుతారు. ఒకాయన పాపం అది నిజం కాకపోయినా భార్యమడి కుక్కిన వేసులా నివాలిందే. లేకపోతే వక్కరాలతాయ్. భర్త కాలేజీ అమ్మాయిలని రకరకాలుగా అడిగోసుకుంటాడనుకోండి. స్వాతంత్ర్యం లేనిఅడద. కాటి వంట తలమీద పడట్లు ఊ అని మూలిగి ఊరు కోవానినిందే నమామ మగళ్ళలో మూట్టితే బాబోయ్ నువ్వు వృద్ధింది నీకమ్మ పుట్టిన దేశంలో నా అని గడచాయంపు అంతటితో పోతే నరవా లేదు. తన మొగతనానికి ఏదో చిన్నతనం వచ్చి